

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2007. évi november hó 23. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és a 2007. évi december hó 7. napján nyilvánosan kihirdette az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt **I.rendű vádlott és 3 társa** ellen indult büntetőügyben a Tolna Megyei Bíróság 8.B.212/2006/23. számú ítéletét akként változtatja meg, hogy a II.r. vádlott és a III.r. vádlott terhére megállapított kábítószerrel visszaélés büntette helyesen kísérlét.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A IV.rendű vádlott vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítja a 2007. évi június hó 4. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész I.rendű, II.rendű és IV.rendű vádlottak terhére jelentett be fellebbezést:az I.rendű vádlott és a IV.rendű vádlott esetében hosszabb tartamú fő- és mellékbüntetés, a II.rendű vádlott esetében hosszabb tartamú főbüntetés alkalmazása, illetve a végrehajtás felfüggesztésének mellőzése és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása végett.

Az I.rendű vádlott védője enyhítésért és a büntetés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztéséért, a III.rendű vádlott védője enyhítésért, a IV.rendű vádlott és védője felmentésért jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján az ügyészi fellebbezést fenntartotta.

A nyilvános ülésen - jogorvoslati kérelmeiket módosítva - az I.rendű vádlott védője az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, a IV.rendű vádlott védője a büntetés enyhítését kérte.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az iratok tartalma alapján és ténybeli következtetés útján - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdésének a) pontjára - az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette:

- A tényállás 1/a. pontjában írt cselekménnyel kapcsolatban az I.rendű vádlottól *lefoglalt* 3 darab extasy tabletta szakértő által megállapított tiszta hatóanyag-tartalma 0,3 gramm MDMA volt.

Erre figyelemmel az I.rendű vádlott által elfogyasztott és fogyasztás céljából megszerzett 13 darab extasy tabletta tiszta hatóanyag-tartalma helyesen 0,5 gramm MDMA volt. Az általa elfogyasztott, illetve fogyasztás céljából megszerzett kábítószer összesített tiszta hatóanyag-tartalma helyesen a csekély mennyiség felső határának 51,6%-a volt.

- A tényállás 1/b. pontjában írt cselekménnyel kapcsolatban a II.rendű vádlott által megszerzett 30 gramm marihuána tiszta hatóanyag-tartalma 0,03 gramm delta-9-THC volt, amely a csekély mennyiség felső határának 0,3%-a. A II.r. vádlott által fogyasztás céljából megszerzett és elfogyasztott kábítószer összesített tiszta hatóanyag-tartalma helyesen a csekély mennyiség felső határának 51,3%-a volt.

- A tényállás 1/c. pontjában írt cselekménnyel kapcsolatban a III.rendű vádlottól *lefoglalt* 1,79 gramm tömegű marihuána tiszta hatóanyag-tartalma 0,11 gramm delta-9-THC, míg az általa elfogyasztott 3,5 gramm marihuána *becsült* tiszta hatóanyag-tartalma 0,0035 gramm delta-9-THC volt.

Erre figyelemmel a III.rendű vádlott által elfogyasztott és fogyasztás céljából megszerzett kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma 0,113 gramm delta-9-THC volt, amely a csekély mennyiség felső határának 11,3%-a helyesen.

- A IV.rendű vádlott által elfogyasztott, illetve fogyasztásra szánt - az ítéleti tényállás 1/d. pontjában szereplő - kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma helyesen a csekély mennyiség felső határának 248,8%-át, illetve a jelentős mennyiség alsó határának 12,49%-át tette ki.

- Pontosításra szorul az elsőfokú ítélet 10. oldalának 3. bekezdése: a II.rendű vádlott 2005. október 5. napján forgalomba hozatal céljából megvásárolt 100 gramm marihuána tiszta hatóanyag-tartalma 0,01 gramm delta-9-THC volt. Ez a csekély mennyiség felső határának 1%-a, illetve a jelentős mennyiség alsó határának 0,05%-a. Erre figyelemmel a II.rendű vádlott által forgalomba hozatal céljából megvásárolt 100 gramm marihuána, valamint a 2005. évi október hó 14. napján történt vásárlás alkalmával megszerzett 200 darab extasy tabletta összesített tiszta hatóanyag-tartalma helyesen a csekély mennyiség felső határának 684,9%-a, míg a jelentős mennyiség alsó határának 39,24%-a volt.
- Hasonlóképpen módosítani kellett az elsőfokú ítélet 10. oldalán a III.rendű vádlott által forgalomba hozatal céljából megszerzett kábítószer tiszta hatóanyag-tartalmát: a 2005. évi október hó 5. napján történő vásárlásból származó 98,21 gramm marihuána tiszta hatóanyag-tartalma 0,00982 gramm delta-9-THC volt, amely a csekély mennyiség felső határának 0,98%-a, a jelentős mennyiség alsó határának 0,049%-a. Erre figyelemmel a III.rendű vádlott által a 2005. évi október hó 5. napján és a 2005. évi október hó 14. napján történt vásárlás alkalmával megszerzett marihuána összesített tiszta hatóanyag-tartalma a csekély mennyiség felső határának 267,98%-a, míg a jelentős mennyiség alsó határának 13,4%-a volt.
- Az ítéleti tényállás 2/a-b-c. pontjaiban szereplő, IV.rendű vádlott kereskedői tevékenységével kapcsolatos kábítószeres becsült (a. és b. pont), illetve a szakértő által meghatározott (c. pont) tiszta hatóanyag-tartalma helyesen a következő volt:

a-b. pont

az 560 darab extasy tabletta tiszta hatóanyag-tartalma 11,2 gramm MDMA volt, amely a jelentős mennyiség alsó határának 56%-a;
a 100 gramm marihuána tiszta hatóanyag-tartalma 0,01 gramm delta-9-THC volt, amely a jelentős mennyiség alsó határának 0,05%-a;

c. pont

a 410 darab extasy tabletta 14,268 gramm MDMA-t tartalmazott, amely a jelentős mennyiség alsó határának 71,34%-a;
a 98,77 gramm marihuána tiszta hatóanyag-tartalma 2,67 gramm delta-9-THC volt, amely a jelentős mennyiség alsó határának 13,35%-a volt.

Erre figyelemmel a IV.rendű vádlott kereskedői tevékenységével összefüggésbe hozható kábítószer a jelentős mennyiség alsó határának 140,74%-a volt helyesen.

Az ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás most már mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

Az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, ennek során felderítette és megvizsgálta azokat a bizonyítékokat, amelyek a tényállás megfelelő felderítéséhez szükségesek voltak.

Észlelte ugyanakkor a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének meglehetősen szűkkörűen tett eleget, határozata nem tartalmazza a vádlottak irányadó védekezését és a felmerült bizonyítékokra is csak általánosságban történik esetenként hivatkozás. Ennek mértékét azonban nem ítélte olyan fokúnak, amely az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését eredményezte volna.

A másodfokú bíróság nem értett egyet az I.rendű vádlott védőjének az e vádlott terjesztői típusú magatartásának felderíthetősége körében felvetett aggályaival. Kétségtelen tény, hogy a cselekmény egyik mozzanata volt mindössze tettenéréssel feltárható, ezt meghaladóan a vádlottak terhére rótt kábítószer mennyisége csak az általuk tett, egymással is összhangban álló beismerő vallomásaik alapján volt tisztázható.

Az I.rendű vádlott a nyomozás során, első kihallgatása alkalmával elismerte, hogy a kábítószer nem saját fogyasztásának biztosítására vásárolta. A nyomozás során történt ismételt kihallgatásai alkalmával azt nem lehetett tisztázni, hogy a megszerzett kábítószerrel mi történt, az pontosan kihez került, de az e körben tett korábbi vallomását kifejezetten nem változtatta meg. Ezen túlmenően a tettenéréses cselekményt követően tartott házkutatás során sem sikerült a korábbi vásárlások alkalmával megszerzett kábítószer tőle lefoglalni. Nyilvánvaló, hogy amennyiben a 2005. évi szeptember hó 5. napján, illetve a 2005. évi október hó 5. napján vásárolt nagyobb mennyiségű extasy tablettát saját fogyasztásának biztosítására szerezte volna be, úgy a 2005. évi október hó 14. napján tartott házkutatás során a vásárolt mennyiség nagy része még lefoglalásra kerülhetett volna.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás az elfogyasztott kábítószerrel kapcsolatosan teljes egészében, a forgalmazói típusú tevékenységgel kapcsolatban a lefoglaláson túlmenő részében ugyancsak a vádlottak beismerő vallomásán alapul.

A forgalmazói típusú magatartás vonatkozásában az I.rendű, III.rendű és IV.rendű vádlottak az eljárás során mindvégig ténybelileg elismerték cselekményüket. E vádlottak beismerő vallomása a vásárlás körülményeire, idejére, a vásárolt kábítószer mennyiségére, típusára nézve egybehangzó volt.

Mindössze a II.rendű vádlott változtatta meg a későbbiekben az első alkalommal tett beismerő vallomását. Módosított előadása szerint a kábítószer vásárlásban nem vett részt társával közösen, arról nem is tudott, mindössze a gépkocsit vezette, amellyel B.....re utaztak. Ez a megváltoztatott előadása nem volt elfogadható, figyelemmel az I.rendű és III.rendű vádlottak következetes beismerő, és őt is terhelő vallomására.

Az elsőfokú bíróság - a másodfokú bíróság által megjelölt kiegészítésekkel - helyesen fogadta el a vádlottak beismerését és az ezeket alátámasztó egyéb bizonyítékokat, nevezetesen a kihallgatott tanúk vallomásait. A vádlottak beismerése alapján a kábítószer hatóanyag-tartalmára nézve elvégzett saját, továbbá a tőlük lefoglalt kábítószer mennyiség hatóanyag-tartalmára nézve a vegyészszakértő által elvégzett számítások alapján a tényállást túlnyomórészt helyesen állapította meg.

A megállapított tényállás helyesbítését, kiegészítését az indokolta, hogy az elsőfokú bíróság a kábítószer tiszta hatóanyag-tartalmát azokban az esetekben is becsléssel, a Bűnügyi Szakértői és Kutatóintézet által közzétett minimális hatóanyag-tartalmak figyelembe vételével határozta meg, amikor az ügyben lefoglalás történt, és vegyész-szakértői vélemény állt rendelkezésre a pontos hatóanyag-tartalomról.

A másodfokú bíróság ezekben az esetekben a lefoglalt kábítószer hatóanyag-tartalmát helyesbítette, és a szakértő által meghatározott értéket vette figyelembe. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság számítási hibákat vétett a marihuána tiszta hatóanyag-tartalmának megállapításakor, melyeket a másodfokú bíróság ugyancsak helyesbített, illetve elvégezte az erre figyelemmel szükségessé vált módosításokat az összesített mennyiség százalékos megoszlásában is.

A fentiek szerint kiegészített, illetve helyesbített tényállás a Be.352.§ (2) bekezdése alapján irányadó volt a fellebbezési eljárásban is.

E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett valamennyi vádlott büntetőjogi felelősségére.

A IV.rendű vádlott felmentést célzó fellebbezése tehát nem volt megalapozott.

A cselekmények minősítése is nagyobb részt a büntető anyagi jogszabályoknak megfelelően történt: az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor két bűncselekményt állapított meg valamennyi vádlott terhére és külön választotta az ún. terjesztői, illetve fogyasztói tevékenységgel érintett kábítószer mennyiségeket.

A másodfokú bíróság megítélése szerint a cselekmények minősítését mindössze a II.rendű és a III.rendű vádlott esetében kellett módosítani; nevezetesen a súlyosabb bűncselekmény befejezett alakzata helyett annak mindössze kísérlete valósult meg.

Az elsőfokú bíróság a II.rendű és a III.rendű vádlottak súlyosabban minősülő kábítószerrel visszaélése vonatkozásában forgalomba hozatallal elkövetést állapított meg. Az állandóan követett bírói gyakorlat szerint a forgalomba hozatallal megvalósított bűncselekménynek - szemben a kereskedéssel - létezik kísérleti alakzata is. E vádlottak befejezett forgalmazói tevékenysége mindössze az eljárás során lefoglalásra nem került, a tényállás 2/b. pontjában szereplő cselekmény során vásárolt marihuána vonatkozásában állapítható meg, amelynek tiszta hatóanyag-tartalma a csekély mennyiség felső határát nem haladta meg. Így e vádlottak forgalmazói tevékenységüket csak csekély mennyiségre fejezték be. Miután a tényállás 2/c. pontjában szereplő cselekmény kapcsán, a tettenérés során lefoglalt kábítószer tényleges forgalomba hozatalára már nem került sor, a csekély mennyiség felső határa és a jelentős mennyiség alsó határa közötti mennyiségre megvalósított cselekmény csak kísérleti stádiumba jutott el.

A kifejtettek folytán a másodfokú bíróság megváltoztatta a II.rendű és a III.rendű vádlottak súlyosabb cselekményének minősítését a Btk.282/A.§ (1) bekezdés III. fordulatában meghatározott és e szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntettének a Btk.16. §-a szerinti kísérletére.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság nagyobb részt helyesen tárta fel.

Helytelenül értékelte azonban a vádlottak terhére súlyosító körülményként a halmazatot, ugyanis a bűnhalmazat ténye valamennyi vádlottal szemben megalapozta a Btk.85.§ (3) bekezdésében szereplő felemelt büntetési tételkeretet. E miatt a halmazat külön súlyosító körülményként való értékelése a kétszeres értékelés tilalmába ütközik.

Az elsőfokú bíróság a II.rendű vádlott esetében, amint erre az ügyész is utalt átiratában, tévesen értékelte enyhítő körülményként a fiatal felnőtt kort. A bírói gyakorlat szerint fiatal felnőttnek a bűncselekmény elkövetésekor tizennyolc és huszonegy éves életkor közötti elkövető tekinthető. Az irányadó tényállás szerint az 1983. március 26-án született II.rendű vádlott 2004 nyarán, a cselekmény elkövetésének kezdetén a huszonegyedik életévét már betöltötte. Ennek folytán esetében nem a fiatal felnőtt kor, hanem a büntetlen előélet értékelhető enyhítő körülményként.

A III.rendű vádlott a bűncselekmények elkövetésekor fiatal felnőtt volt, amely javára enyhítő körülményként értékelhető, ám a Legfelsőbb Bíróság BK 154. számú állásfoglalása szerint a fiatakorú és az ún. fiatal felnőtt korú elkövetők esetében a büntetlen előélet nem enyhítő körülmény. Tévedett tehát az elsőfokú bíróság, amikor a III.rendű vádlott javára figyelembe vette büntetlen előéletét is. A II.rendű és

a III.rendű vádlottak esetében további enyhítő körülmény volt a súlyosabb bűncselekmény kísérleti szakban maradása.

Az elsőfokú bíróság az egyebekben helyesen feltárt bűnösségi körülmények alapján az I.rendű , a II.rendű és III.rendű vádlottakkal szemben - az irányadó kettő évtől tíz éves tételkeretre figyelemmel - megfelelő tartamú büntetéseket szabott ki. Nem tekinthető eltúlzott büntetésnek a IV.rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés sem az esetében irányadó öt évtől húsz évig terjedő tételkeretre figyelemmel.

Az elsőfokú bíróság a jogkövetkezmények vádlottak közötti arányosítása során is helyesen járt el, amikor a legsúlyosabb bűncselekményt elkövető I.rendű és IV.rendű vádlottakkal szemben végrehajtandó szabadságvesztést, míg a forgalomba hozott, illetve a forgalmazásra szánt kábítószer kisebb mennyiségét értékelve a II.rendű és III.rendű vádlottakkal szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztést alkalmazott. E büntetések alkalmasak a Btk.37.§-ában megfogalmazott büntetési célok elérésére, azok megfelelően igazodnak a megvalósított bűncselekmények tárgyi súlyához, a vádlottak társadalomra veszélyességének fokához, ezért a másodfokú bíróság sem a büntetések lényeges súlyosítására, sem azok lényeges enyhítésére nem látott törvényes lehetőséget.

A kifejtettek miatt a súlyosításra, illetve az enyhítésre irányuló jogorvoslati kérelmek nem voltak alaposak.

Mindezeket figyelembe véve a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a II.rendű és a III.rendű vádlottak súlyosabban minősülő cselekményének minősítését érintő részében a Be.372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A IV.rendű vádlott vonatkozásában a Btk.99.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett az előzetes letartóztatás továbbmenő beszámításáról.

P é c s, 2007. december 7.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr.Túri Tamás s.k. bíró

A Tolna Megyei Bíróság 8.B.212/2006/23. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.164/2007/16. számú ítélete folytán - az abban írt változtatással - a 2007. évi december hó 7. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

.Krémer László s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő